

Книгата на Даниил — сто четиридесет и седем

Ролята на религиозните движения във формирането на американската политика: от Пат Робъртсън до „Християнската коалиция“

Jeff Pippenger

2024-03-20

Завършихме предишната статия със следния абзац:

„Чудотворната сила, проявявана чрез спиритизма, ще упражнява своето влияние против онези, които избират да се покоряват на Бога, а не на човеците. Съобщения от духовете ще заявяват, че Бог ги е изпратил, за да убедят отхвърлящите неделята в тяхната заблуда, като утвърждават, че законите на страната трябва да се спазват като Божия закон. Те ще оплакват голямото нечестие в света и ще подкрепят свидетелството на религиозните учители, че упадъчното състояние на нравите се дължи на оскверняването на неделята. Голямо ще бъде негодуванието, възбудено против всички, които отказват да приемат тяхното свидетелство.“ Великата борба, 589, 590.

„Свидетелството на религиозните учители, че упадъчното състояние на нравите е причинено от оскверняването на неделята“, е ориентир в историята, която води до налагането на поклонението на слънцето в Съединените щати. Пат Робъртсън, американският телевизионен евангелизатор и основател на Christian Broadcasting Network (CBN) и Christian Coalition, се кандидатира за президент на Съединените щати в републиканските първични избори през 1988 г. Кампанията на Робъртсън бе съсредоточена върху мобилизирането на консервативни християнски избиратели и застъпничеството за обществени и нравствени въпроси, съгласувани с неговите евангелски убеждения. Във времето на края през 1989 г., в историята на първия от осемте последни президенти, водачът и основател на Christian Coalition се кандидатира за президент. Президентската история на Рейгън е предобраз на историята на последния републикански президент.

Божии съдби са на път да произведат обстановката, която изпълнява предишния пасаж от „Великата борба“ и която е паралелна на дейността на Християнската коалиция. Християнската коалиция възникна, за да се заеме с нравствените и обществените проблеми, които Сестра Уайт посочва като неразрешими за онези, които държат юздите на управлението. Християнската коалиция в историята на Рейгън представлява подобно движение в съвсем близкото бъдеще. В пророчески план Християнската коалиция беше предобразена от Националното реформаторско движение по време на кризата около неделния закон, свързана с законопроектите на Блеър през 80-те и 90-те години на XIX век. Националното реформаторско движение беше формирано през 1888 г., и Сестра Уайт специално се обърна към това движение в своите писания.

„Голяма криза очаква Божия народ. Криза очаква света. Най-съдбоносната борба на всички векове е тъкмо пред нас. Събития, които повече от четиридесет години ние, въз основа на авторитета на пророческото слово, заявявахме, че предстоят, сега се разиграват пред очите ни. Вече пред законодателите на нацията е поставен въпросът за изменение на Конституцията, ограничаващо свободата на съвестта. Въпросът за налагането на спазването на неделята се е превърнал в предмет на национален интерес и значение. Ние добре знаем какъв ще бъде резултатът от това движение. Но готови ли сме за изхода? Изпълнили ли сме вярно дълга, който Бог ни е поверил — да предупредим хората за опасността, която е пред тях?“

„Мнозина, дори и от онези, които участват в това движение за налагане на неделното спазване, са заслепени за последствията, които ще последват от това действие. Те не виждат, че нанасят пряк удар срещу религиозната свобода. Мнозина никога не са разбирали претенциите на библейската събота и лъжливата основа, върху която почива неделната институция. Всяко движение в полза на религиозно законодателство всъщност е акт на отстъпка пред папството, което в продължение на толкова много векове неотклонно е воювало срещу свободата на съвестта. Неделното спазване дължи съществуването си като тъй наречена християнска институция на „тайната на беззаконието“; и налагането му ще бъде фактическо признаване на принципите, които са самият крайъгълен камък на римокатолицизма. Когато нашата нация дотолкова се отрече от принципите на своето управление, че да приеме неделен закон, протестантизмът чрез този акт ще подаде ръка на папството; това няма да бъде нищо друго освен вдъхване на живот на тиранията, която отдавна с нетърпение е дебнела своята възможност отново да се хвърли в действителен деспотизъм.“

„Движението за национална реформа, упражнявайки властта на религиозното законодателство, когато бъде напълно развито, ще прояви същата нетърпимост и потисничество, каквито са преобладавали в миналите векове. Тогава човешките съвети си присвояваха прерогативите на Божеството, смазвайки под своята деспотична власт свободата на съвестта; и затвор, изгнание и смърт следваха за онези, които се противопоставяха на техните постановления. Ако папството или неговите принципи отново бъдат утвърдени със законодателна власт, огньовете на гонението отново ще бъдат разпалени срещу онези, които не ще пожертват съвестта и истината в угода на общоприетите заблуди. Това зло е на прага на осъществяването си.“

„Когато Бог ни е дал светлина, която ни показва опасностите пред нас, как можем да останем чисти пред Неговия поглед, ако пренебрегнем да положим всяко усилие, което е в нашата власт, за да я представим пред народа? Можем ли да се задоволим да ги оставим да посрещнат този съдбоносен въпрос, без да бъдат предупредени?“

„Пред нас стои перспективата за продължителна борба, с риск от лишаване от свобода, загуба на имущество и дори на самия живот, в защита на Божия закон, който е обезсилван от човешките закони. В това положение светската политика ще настоява за външно съобразяване със законите на страната, заради мира и съгласието. И има такива, които дори ще поддържат подобен път въз основа на Писанието: „Всяка душа да се

покорява на властите, които са над нея.... Защото властите, които съществуват, са от Бога наредени.““

„Но какъв е бил пътят на Божиите служители в миналите векове? Когато учениците проповядваха Христос и Него разпнатия след Неговото възкресение, властите им заповядаха повече да не говорят и да не поучават в името на Исус. „А Петър и Йоан в отговор им казаха: Дали е право пред Бога да слушаме повече вас, отколкото Бога, съдете вие. Защото ние не можем да не говорим за онова, което сме видели и чули.“ Те продължиха да проповядват благата вест за спасение чрез Христос и Божията сила засвидетелства за вестта.“ Свидетелства, том 5, 711–713.

Божии съдби са на път да произведат в обществената, икономическата и религиозната сфера в Съединените щати обстановка, която поражда логиката религиозните водачи да започнат да призовават за възраждане на обществената нравственост, както бе предобразено през 1880-те и 1890-те години, а след това отново в историята на президента, който отбеляза времето на края през 1989 година. „Голяма криза очаква Божия народ. Криза очаква света.“ Сестра Уайт задава два въпроса: „Когато Бог ни е дал светлина, показваща опасностите пред нас, как можем да останем чисти пред Него, ако пренебрегнем да положим всяко усилие, което е в силата ни, за да я представим пред народа? Можем ли да бъдем доволни да ги оставим да посрещнат този съдбоносен въпрос без предупреждение?“

Каква светлина е била дадена, за да покаже опасностите пред нас, и ако не е имало никаква светлина, как би могъл един любящ Бог да държи народа Си отговорен за това, че не е представил предупредителна вест, ако никога не е бил чул тази предупредителна вест? Скъпи читателю, ти ще бъдеш държан отговорен за светлината, представена в тези статии.

Конкретните описания на характеристиките на драконовата власт на Демократическата партия, на властта на лъжепророка на Републиканската партия, на папската власт, на исляма и на Лаодикийската адвентна църква, както и на буквалния Израил в тези статии, ще бъдат сметнени за реч на омразата от страна на властващите, но те са вестта от Божието Слово, утвърдена чрез методологията на „ред след ред“, и тези редове викат, че Божиите съдби са на път да се умножат и да се засилят по честота.

В пророчески план християнската коалиция, която се формира в историята непосредствено преди времето на края през 1989 г., има по-значимо приложение, отколкото просто паралелът с 80-те и 90-те години на XIX век. В пасажа, който току-що цитирахме от Сестра Уайт, тя определя спиритизма като един от двата начина, чрез които Сатана пленява света, а след това отделя няколко думи, за да разгледа чудесата, които той ще извърши.

След изборите през 1988 г., следователно след появата на Christian Coalition, се прояви изключително голяма изява на сатанински чудеса в царството на змея, в царството на звяра и в царството на лъжепророка. Важно е тези явления да бъдат правилно съпоставени, защото те предобразяват идването на Сатана, който ще се представя за Христос след скорошното въвеждане на неделния закон в Съединените щати.

В сферата на католицизма през 90-те години светът наблюдаваше явяванията на тъй наречената девица Мария, съпроводжани от чудесата на кървящи статуи на светци, чудеса на явления в небето, дъжд от цветни листенца от безоблачно небе и други абсурдни сатанински чудеса. По онова време от масите се извършваха поклоннически пътувания на хиляди хора от целия свят, привлечени в заблудите, осъществявани чрез тези събития. За тях бяха написани книги, журналисти ги разследваха, а списания като Time и Newsweek представяха тези неща на първите си страници.

В царството на змея индуистките статуи в Индия проявяваха сатанински чудеса, като статуите изпиваха с лъжици или чаши възлиянията, които бяха поставяни до устата им. Явлението, започнало в едно малко село в Индия, се разпространи, като жабите на Египет, из цялата страна. Телевизионните новини на BBC направиха коментар за това явление и сякаш между другото телевизионният репортер на BBC повдигна въпроса: „Чудя се какво би станало, ако утре отидем в Лондонския музей и предложим на една от индуистките статуи чаша мляко?“ Във вечерните новини на следващия ден бе показан същият този репортер в Лондонския музей и, докато камерите снимаха, той предложи на голямата индуистка статуя чаша мляко. Когато чашата докосна устните на статуята, млякото незабавно бе всмукано в статуята.

В рамките на спиритизма на пророчествата на американските индианци белият бизон, известен като „Miracle“, се родил на 20 август 1994 г. във фермата на Дейв и Валъри Хайдър близо до Джейнсвил, Уисконсин. Miracle се родила с бяла козина и нейното раждане било сметнато от някои за изпълнение на индианско пророчество. В различни индиански традиции раждането на бял бизон се възприема като священо и значимо събитие, символизиращо единство, мир и духовно обновление. Miracle привлякла широко внимание и станала символ на надежда и духовна значимост за много хора. Пророчеството за белия бизон води началото си назад и е пряко свързано с най-свещената реликва на спиритистката религия на коренните американци, защото именно в първоначалния разказ за белия бизон в тяхната култура била въведена „лулата на мира“.

През 1994 г., в царството на лъжепророка на отстъпническия протестантизъм, движението „Свят смях“, известно също като „Торонтското благословение“, започна през януари 1994 г. в църквата Toronto Airport Vineyard Church (сега известна като Catch The Fire Toronto) в Торонто, Онтарио, Канада. Именно по време на поредица от съживителни събрания, водени от пасторите Джон и Карол Арнот, сред събранието започна да се проявява явлението на неудържим смях, заедно с други прояви като треперене, плач и повяляне на земята, или подражаване на животни и издаване на животински звуци (често наричани „поразени в Духа“ или „опиянени в Господа“).

Смехът и другите проявления бяха приписвани от участниците на присъствието и действието на Светия Дух, което доведе до употребата на израза „свят смях“ за описание на това явление. Съживителните събрания в църквата Toronto Airport Vineyard привлякоха внимание и посетители от целия свят, което доведе до разпространението на движението в други църкви и общности. Хора идваха от целия свят, за да преживеят смеха, и когато се

върщаха в своите местни църкви, тези църкви често започваха да проявяват същите демонични проявления.

Пат Робъртсън основа Christian Broadcasting Network (CBN) през 1960 г. CBN беше една от първите телевизионни мрежи, посветени на християнско програмно съдържание, и изигра значителна роля в развитието на индустрията на християнското радио- и телевизионно излъчване в Съединените щати. През годините CBN разшири своя обхват и влияние чрез телевизия, радио и дигитални медии, превръщайки се в една от най-големите християнски медийни организации в света.

През 1988 г. той основа Християнската коалиция и се кандидатира за президент на Съединените щати. Неговите възгледи водят началото си от Движението за национална реформа и Алианса за Господния ден. И двете организации са основани през 1888 г. и отстояват различни обществени реформи, основани на християнски принципи, включително забраната на алкохола, изборното право на жените и спазването на съботата (неделята) като ден за почивка и богослужение. Движението е повлияно от евангелския протестантизъм и се стреми да установи „християнска нация“, ръководена от библейски принципи. Робъртсън олицетворява същите принципи както Движението за национална реформа, така и Алиансът за Господния ден. Поради тази причина той основава и Regent University.

Пат Робъртсън основа Regent University през 1977 г., в съгласие с католическото учение, на което Уилям Милър така дръзко се противопостави. Католицизмът и отстъпническият протестантизъм използват сатанинска библейска методология, която, наред с други неосветени плодове, поражда вярата, че ще има хиляда години мир, преди Исус действително да се завърне. Робъртсън вярва, че неговият университет обучава мъже и жени да бъдат онези, които ще управляват Христовото хилядолетно правителство по време на библейския Милениум. Терминът „регент“ означава лице, което действа като представител или заместник на владетел или монарх, който се намира извън страната.

Преди времето на края през 1989 г., започвайки най-късно до 1960 г., в историята навлязоха съвременните съответствия на организациите, които настояваха за неделно законодателство през 1888 г. След 1989 г. сатанински проявления разтърсиха и трите елемента на религиозната област на змея, звяра и лъжепророка. Исус винаги отъждествява края на едно нещо с началото на друго, и 1989 г., „времето на края“ в четиридесети стих на Данаил единадесета глава, поставя начало на пророчески период, който завършва с близко предстоящия неделен закон от четиридесет и първи стих. Когато този неделен закон настъпи, Сатана се явява, за да „олицетвори“ Христос, и започва неговото върховно дело на измама — с чудеса и изцеления.

Историята, която започва този пророчески период, обозначава дело на едно отстъпническо протестантско движение, което води до неделния закон и е предобразено от 1989 година, началото на този период. През 1989 година „стената“ на „желязната завеса“ падна, а в края на този период пада „стената на разделението между Църква и държава“. Началото на

периода отбелязва първите двама президенти от последните осем президенти. Началото отбелязва папството, което надделява над своя враг — атеизма в Съветския съюз, а краят отбелязва папството, което надделява над своя враг — протестантизма в Съединените щати. Началото посочва първия от тези осем президенти (републиканец), който подава ръка на антихриста от библейското пророчество, а краят отбелязва последния от тези осем президенти, който подава ръка на антихриста от библейското пророчество. За този първи президент се разбира, че е отговорен за събарянето на стената, а последният е този, който ще изгради стената.

През 1960 г., до самото време на края през 1989 г., започна съвременното Национално реформаторско движение. След изборите започнаха сатанински чудеса. Преди неделния закон последното проявление на националните реформатори отново ще издигне политическата си глава. При неделния закон е настъпило времето за чудотворното действие на Сатана. Преди неделния закон, по пророческа необходимост, ще трябва да има съдби, които не само да отнемат националното благоденствие на Съединените щати, но тези съдби, по пророческа необходимост, ще трябва да бъдат толкова тежки и страшни, че да се установи логиката, която позволява на онези в последното национално реформаторско движение, християнските националисти, да посочват като причина за тези съдби гражданите, които оскверняват онова, което те наричат Господния ден.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Ако нашият народ продължи в онова безучастно състояние, в което е бил, Бог не може да излее върху него Своя Дух. Той е неподготвен да сътрудничи с Него. Не е пробуден за положението и не осъзнава заплашващата опасност. Той трябва да почувства сега, както никога преди, нуждата си от бдителност и съгласувано действие.

„Особеното дело на третия ангел не е било видно в неговата важност. Бог възнамеряваше Неговият народ да бъде далеч пред положението, което заема днес. Но сега, когато е дошло времето да пристъпи към действие, той има подготовка да извърши. Когато националните реформатори започнаха да настояват за мерки, ограничаващи религиозната свобода, нашите водещи мъже трябваше да бъдат будни за положението и да се трудят ревностно, за да противодействат на тези усилия. Не е според Божия ред светлината да бъде държана далеч от нашия народ — именно настоящата истина, от която те се нуждаеха за това време. Не всички наши служители, които проповядват вестта на третия ангел, действително разбират какво съставлява тази вест. Движението за национална реформа е било считано от някои за толкова маловажно, че не са смятали за необходимо да му отделят много внимание и дори са чувствали, че, правейки това, биха отделяли време на въпроси, различни от вестта на третия ангел. Нека Господ прости на нашите братя, че по този начин са тълкували самата вест за това време.“

„Народът трябва да бъде пробуден по отношение на опасностите на настоящото време. Стражите спят. Ние изоставаме с години. Нека главните стражи почувстват настоящата необходимост да внимават върху себе си, за да не изгубят възможностите, дадени им да видят опасностите.“

„Ако водещите мъже в нашите конференции не приемат сега вестта, изпратена им от Бога, и не заемат мястото си за действие, църквите ще претърпят голяма загуба. Когато стражът, виждайки, че мечът идва, даде на тръбата определен звук, народът по цялата линия ще подеме предупреждението и всички ще имат възможност да се приготвят за борбата. Но твърде често водачът е стоял в колебание, като че ли казва: „Да не прибързваме прекалено много. Възможно е да има грешка. Трябва да внимаваме да не вдигнем лъжлива тревога.“ Самото му колебание и неувереност викат: „Мир и безопасност.“ Не се възбуждайте. Не се тревожете. На този въпрос за религиозната поправка се придава много повече значение, отколкото се налага. Цялото това раздвижване ще утихне.“ Така той на практика отхвърля вестта, изпратена от Бога, и предупреждението, предназначено да раздвижи църквите, не изпълнява своето дело. Тръбата на стража не дава определен звук и народът не се приготвя за битката. Нека стражът внимава, да не би чрез своето колебание и забавяне души да бъдат оставени да погинат и тяхната кръв да бъде поискана от ръката му.“

„От много години очакваме в нашата страна да бъде приет закон за неделята; и сега, когато движението вече е непосредствено надвиснало над нас, питаме: Ще изпълни ли нашият народ своя дълг по този въпрос? Не можем ли да съдействаме за издигането на знамето и за призоваването на преден план на онези, които държат на своите религиозни права и привилегии? Времето бързо приближава, когато онези, които изберат да се покоряват на Бога, а не на човека, ще бъдат накарани да почувстват ръката на потисничеството. Нима тогава ще безчестим Бога, като мълчим, докато Неговите свети заповеди са потъпквани?“

„Докато протестантският свят чрез своето отношение прави отстъпки на Рим, нека се събудим, за да разберем положението и да видим предстоящата пред нас борба в нейното истинско значение. Нека сега стражите издигнат гласа си и да дадат вестта, която е настоящата истина за това време. Нека покажем на хората къде се намираме в пророческата история и да се стремим да събудим духа на истинския протестантизъм, пробуждайки света за съзнание относно стойността на привилегиите на религиозната свобода, на които толкова дълго се е радвало.“

„Бог ни призовава да се пробудим, защото краят е близо. Всеки изминаващ час е час на дейност в небесните дворове, за да се приготви на земята един народ, който да изпълни своята роля във великите събития, които скоро ще се разкрият пред нас. Тези отминаващи мигове, които ни се струват тъй маловажни, са натежали с вечни интереси. Те оформят участта на души за вечен живот или за вечна смърт. Думите, които днес изричаме в слуха на хората, делата, които вършим, духът на вестта, която носим, ще бъдат благоухание за живот към живот или за смърт към смърт.“

„Братя мои, осъзнавате ли, че вашето собствено спасение, както и съдбата на други души, зависи от подготовката, която сега правите за изпитанието пред нас? Имате ли онази пламенност на ревността, онова благочестие и посвещение, които ще ви направят способни да устоите, когато срещу вас бъде надигната съпротива? Ако Бог някога е говорил чрез мен, ще дойде време, когато ще бъдете изправени пред съвети и всяко

положение на истината, което поддържате, ще бъде подложено на сурова критика. Времето, което толкова мнозина сега оставят да се пропилява, трябва да бъде посветено на поръчението, което Бог ни е дал — да се приготвим за приближаващата криза.“
Testimonies, volume 5, 714–716.